

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

13 NOVEMBER 1980

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer K. POMA c.s. —

houdende de verwijdering van afval

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Noodzaak van een afvalwetgeving

Met dit voorstel van decreet wordt gevolg gegeven aan de richtlijn nr. 75/442/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen dd. 15 juli 1975 (*P.B.* nr. L 194/47 van 25 juli 1975).

Krachtens artikel 189, derde lid, van het EEG-verdrag is een richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke Lid-Staat waarvoor ze uitgevaardigd is. Doch aan de nationale overheid wordt de bevoegdheid gelaten daartoe de vorm en de middelen te kiezen.

De richtlijn nr. 75/442/EEG is gericht tot alle Lid-Staten. Deze laatste moeten de nodige maatregelen treffen opdat binnen 24 maanden vanaf de kennisgeving van de richtlijn aan de voorstellen gevolg wordt gegeven.

In het onderhavige geval is de Belgische Regering dus in gebreke gebleven sedert 15 juli 1977 om de Commissie in kennis te stellen van die maatregelen.

De Raad van de EG is van oordeel „dat iedere regeling op het gebied van de verwijdering van afvalstoffen als voornaamste doelstelling moet hebben de gezondheid van de mens en het milieu te beschermen tegen de schadelijke invloeden veroorzaakt door het ophalen, het transport, de behandeling, de opslag en het storten van afvalstoffen”. Terzelfdertijd wordt de nadruk gelegd op de noodzaak van de terugwinning van grondstoffen uit de afval en van het gebruik van teruggewonnen materialen om de natuurlijke hulpbronnen te beschermen.

Er zij aan toegevoegd dat de Belgische Ministerraad op 18 juni 1976 het nationaal R-D programma „Economie van de afvalstoffen en de secundaire grondstoffen” heeft goedgekeurd, waarvan de onderzoeksactiviteiten gestart zijn op 1 oktober 1976. Het is duidelijk dat de resultaten van dit onderzoeksprogramma slechts optimaal zullen kunnen aangewend worden wanneer hiervoor een aangepast administratief en juridisch kader bestaat.

In sommige gevallen zal het voor de verantwoordelijken van dit programma nuttig zijn nu reeds de grote lijnen van dit administratief en juridisch kader te kennen.

Gezien deze materie van het Nationaal Parlement naar de Vlaamse Raad werd overgedragen, wordt een decreet ingediend.

2. Krachtlijnen van het voorstel

Een afvalbeleid dient te voorzien in:

a) een vergunningsregeling voor de bedrijven die zich met de verschillende deeltaken van de afvalverwijdering ten behoeve van derden bezig houden;

b) toezicht op de bedrijven die zelf hun afval **verwijderen** ;

c) de essentiële punten die bij de afvalverwijdering in aanmerking moeten worden genomen ;

d) de toepassing van het principe „**de** vervuiler betaalt” voor het deel van de kosten dat niet door de opbrengst van afval wordt gedekt;

e) regelingen betreffende het gebruik van produkten die een bron van technische moeilijkheden kunnen vormen bij de verwijdering of aanleiding kunnen zijn tot buitensporige verwijderingskosten ;

f) het bevorderen van:

— de vermindering van de hoeveelheid van bepaalde afvalstoffen ;

— de behandeling van afvalstoffen met het oog op het recycleren en hergebruik of de recuperatie van warmte bij verbranding.

Het voorstel van decreet handelt over :

a) de oprichting van afvalmaatschappijen belast met de afvalverwijdering ;

b) het opstellen van afvalplannen;

c) het onderwerpen aan vergunning van alle bedrijvigheid inzake afvalverwijdering ;

d) de verwijdering van huisafval ;

e) de verwijdering van voertuigwrakken ;

f) de verwijdering van industriële afval en afvalolie;

g) de landbouwafval ;

h) het beperken van de afvalstroom ;

i) financiële bepalingen ;

j) de strafbepalingen ;

k) overgangsbepalingen.

De belangrijkste punten worden hierna afzonderlijk toegelicht. Vooraf zij echter aangestipt dat dit voorstel in de lijn ligt van de EEG-richtlijnen. Het handelt echter ook

nog over andere soorten afval dan die welke onder de toepassing van de EEG-richtlijn nr. 75/442 vallen. Het strekt er namelijk toe, voor zover dit nog niet door andere wetten of decreten is geschied, een globale regeling voor alle afval in te voeren.

Het voorstel handelt over bepaalde, uitdrukkelijk gedefinieerde soorten afval.

Voor de overige soorten afval wordt het voorstel als kaderwet opgevat waarbij aan de Koning de bevoegdheid wordt gegeven voor die soorten van afvalstoffen regelingen in te voeren naarmate de instellingen van de Europese Gemeenschappen terzake richtlijnen zullen uitvaardigen.

3. Commentaar bij de verschillende hoofdstukken van het voorstel van decreet

Overzichtelijke tabel

Hoofdstuk 1: Inleidende bepalingen (art. 2 tot 4).

Hoofdstuk 2: Afvalmaatschappijen (art. 5 en 6).

Hoofdstuk 3 : Afvalplannen (art. 7 en 8).

Hoofdstuk 4 : Vergunningen :

Afdeling 1: Algemene bepalingen (art. 9 tot 12).

Afdeling 2: Voorwaarden (art. 13 tot 19).

Afdeling 3 : Wijziging, intrekking, schorsing (art. 20 tot 26).

Afdeling 4 : Aangifte (art. 27).

Hoofdstuk 5 : Huishoudelijke afval :

Afdeling 1 : De verwijdering van huishoudelijke afval (art. 28 tot 30).

Afdeling 2 : Gelijktelling met huishoudelijke afval (art. 31).

Hoofdstuk 6: Voertuigwrakken (art. 32 tot 34).

Hoofdstuk 7 : Industriële afval en afvalolie :

Afdeling 1 : Industriële afval (art. 35 tot 44).

Afdeling 2 : Afvalolie (art. 45).

Afdeling 3 : Bijzondere bepalingen inzake de vergunningen voor het verwijderen van afvalolie (art. 46 en 47).

Hoofdstuk 8 : Landbouwafval (art. 48).

Hoofdstuk 9: Financiële bepalingen (art. 49 tot 52).

Hoofdstuk 10: Bescherming van het milieu door het beperken van de afvalstroom (art. 53 tot 56).

Hoofdstuk 11: Allerhande bepalingen (art. 57 tot 59).

Hoofdstuk 12 : Toezicht (art. 60 tot 64).

Hoofdstuk 13 : Strafbepalingen (art. 65 tot 70).

Hoofdstuk 14: Overgangsbepalingen (art. 71 tot 76).

Hoofdstuk 1

Inleidende bepalingen

1. De definities van „afvalstoffen” en van „verwijdering (van afval)” zijn die welke door de Raad van de EEG werden ingevoerd.

Als zodanig wordt verstaan onder :

— afvalstoffen: welke stof of welk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet of zich moet ontdoen op grond van dit decreet of krachtens dit decreet uitgevaardigde bepalingen ;

— verwijdering: het bewaren, laden, overladen, ophalen, sorteren, vervoeren, bewerken en vernietigen van afvalstoffen alsmede het opslaan en storten op of in de bodem of in de zee ; diezelfde handelingen als hiervoor maar verricht met het oog op het hergebruik, de terugwinning of het recycleren van afvalstoffen.

2. Het decreet is eveneens van toepassing op het dumpen van afvalstoffen in de territoriale zee en de andere wateren van de zee waarover België door wet of internationale overeenkomsten enige bevoegdheid bezit.

3. Van de toepassing van het decreet worden uitgesloten :

— de radioactieve afvalstoffen ;

— de afvalstoffen die ontstaan bij uitbating van mijnen en steengroeven ;

— afvalwater, met uitzondering van vloeibare afval, tenzij hierover bij koninklijk besluit anders beslist wordt ;

— giftige afval.

Hoofdstuk 2

Afvalmaatschappijen

Het nieuwe voorstel van decreet moet bijdragen tot het doorvoeren van een schaalvergroting bij de verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen en tot een rationeler besteding van de overheidskredieten voor de bouw van installaties voor die verwijdering.

Tot op heden hebben de gemeenten ingestaan voor de verwijdering van de huisafval van hun inwoners. Dit heeft geleid tot een veelheid van gemeentelijke en intercommunale stortplaatsen die zowel op ecologisch als op bedrijfseconomisch gebied te wensen overlaten. Daarnaast werden ook enkele **composterings-** en verbrandingsinstallaties gebouwd met toelagen (60 %) van de Staat. Uit een op initiatief van het Ministerie van Volksgezondheid ingesteld onderzoek, is gebleken dat tal van deze installaties werden opgericht ofwel door te kleine **intercommunales** ofwel zonder dat rekening werd gehouden met een economisch verantwoorde spreiding. Het verbranden en het composteren kosten meer dan het gewone storten op de gemeentelijke vuilnisbelt. Uit dit alles volgt dat de installaties, waar die duurdere procédés worden toegepast, soms onder hun normale capaciteit werken.

Het is ook gebleken dat het verwerken, zoals het verbranden, goedkoper wordt naarmate het met grotere hoeveelheden gebeurt. Een grotere aanvoer is hier dan synoniem van een groter aanvoergebied.

De beleidskeuzen liggen hier voor de hand:

1. De oprichting van grotere gehelen waarbinnen kan gestreefd worden naar een optimale benutting van de bestaande, ecologisch verantwoord werkende **verwijderings-** eenheden.

2. De oprichting van uitsluitend die installaties waarvan zowel de verwerkingscapaciteit als de geografische ligging, binnen die grotere gehelen, economisch verantwoord is.

Bij dat onderzoek werd ook vastgesteld dat een belangrijk percentage van de industriële afval samen met de huishoudelijke afval kan worden behandeld. Inzake de verwijdering

van de industriële afval verkeert ons land op dit ogenblik in een soort vacuüm. De bedrijven zijn meestal aangewezen op de verwijdering van hun afval. Ook hier zijn er zowel ecologische als bedrijfseconomische bezwaren. Eveneens wordt de oplossing daarvan gezien in een schaalvergroting waaraan bestaande verwijderingseenheden kunnen meewerken of waarbij de oprichting van nieuwe verwijderingseenheden kan overwogen worden zodra een min of meer constante aanvoer van afval kan worden gegarandeerd. Het nationaal R-D programma „Economie van de afvalstoffen en secundaire grondstoffen” zal dit vacuüm trachten op te vullen.

De oprichting van de afvalmaatschappijen heeft tot doel het onder een beheer brengen van de verwijdering van alle (huishoudelijke en industriële) afval binnen een zinvol geografisch geheel.

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen lijken aangewezen om belast te worden met de oprichting van de afvalmaatschappijen. Zij ontleen aan de wet van 30 maart 1976 houdende organisatie van het economisch overheidsinitiatief de bevoegdheid industriële ondernemingen op te richten die met de uitvoering van een taak van algemeen belang zijn belast. In een overgangperiode zal het wel nog noodzakelijk zijn een aantal steden en intercommunale verenigingen die nu op het vlak van de verwijdering van huisafval werkzaam zijn, verder met deze taak te blijven belasten. Het technisch-materieel aspect van de **afvalverwijdering** wordt aldus aan publiekrechtelijke instellingen toevertrouwd terwijl de normatieve bevoegdheid behoort aan de Koning en het toezicht aan de daartoe bevoegde Minister.

Hoofdstuk 3

Afvalplannen

Het afvalplan dat door elke afvalmaatschappij moet worden opgemaakt en door de Koning wordtvastgesteld, is een essentieel element in de aanpak van de afvalverwijdering.

Inhoud van het plan

Elke afvalmaatschappij stelt voor haar gebied een ontwerp van plan op.

Dit ontwerp moet volgende gegevens bevatten:

- soort en hoeveelheid van de te verwijderen **afvalstoffen** ;
- plaatsen die geschikt zijn voor de verwijdering;
- bijzondere regelingen voor bepaalde afvalstoffen ;
- raming van de kosten van de werkzaamheden die in verband met de verwijdering moeten worden verricht ;
- passende maatregelen om de rationalisatie van de inzameling, het sorteren en het behandelen van afvalstoffen te bevorderen.

Er wordt een ontwerp van plan opgesteld voor :

1. de huishoudelijke afval ;
2. de industriële afval ;
3. alle andere afval, voor zover deze onder de toepassing van de wet valt (o.m. de verwijdering van autowrakken).

In het plan moet tevens worden bepaald in hoever de inzameling van de huishoudelijke afval geschiedt door verschillende gemeenten elk voor hun grondgebied, door verschillende samenwerkende gemeenten voor hun gezamenlijk grondgebied of door de afvalmaatschappij zelf.

Tenslotte omschrijft het plan de voorzieningen inzake infrastructuur en uitrusting die in het gebied moeten getroffen worden voor de doelmatige verwijdering van de afval.

Totstandkoming van het plan

Het ontwerp van plan, opgesteld door de afvalmaatschappij voor haar gebied, wordt aan de gemeenten medegedeeld voor openbaar onderzoek. Belanghebbenden, zowel gemeenten als particulieren, kunnen hun bezwaren doen gelden binnen een bepaalde periode, waarna de Minister het plan voorlopig vaststelt. Hierdoor verwerft het plan bindende en verordenende kracht tot de Koning het definitief heeft vastgesteld.

De plannen gelden in principe voor vijf jaar.

Belang van het plan

In de eerste plaats legt het aan de afvalmaatschappijen de verplichting op planmatig en met het nodige vooruitzicht te werk te gaan. Het plan moet immers de essentiële punten van het beleid inzake de verwijdering van afval bevatten.

Het is nochtans de Koning die in alle gevallen de normatieve bevoegdheid inzake afvalverwijdering uitoefent. De bevoegde Minister of Ministers oefenen de controle uit.

In de tweede plaats kan de centrale overheid via het plan invloed uitoefenen op het verwijderingsbeleid, zulks onder meer door de activiteiten van de verschillende afvalmaatschappijen te coördineren b.v. in het domein van het **recycleren** en de verwijdering van bijzondere afvalstoffen.

Het plan zal uiteindelijk een merkelijke vermindering van het aantal vuilnisbelten en storten voor gevolg hebben. Zij zullen vervangen worden door ecologische en economisch verantwoorde, gecontroleerde stortplaatsen en door een rationele inplanting en aanwending van de **verwijderingstechnieken** en -installaties.

Hoofdstuk 4

Vergunningen

Als algemeen principe kan worden gesteld dat het verboden is enige activiteit inzake afvalverwijdering uit te oefenen zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning afgeleverd door de Minister die bevoegd is voor de afvalproblemen.

Deze vergunning wordt verleend na een procedure waarbij getracht wordt de belangen van de openbare gezondheid, van het leefmilieu en van diegenen die afval produceren zoveel mogelijk met elkaar te verzoenen. Een meer doeltreffende publiciteit wordt mogelijk gemaakt doordat het **inzagerecht** voor elke belanghebbende uitdrukkelijk in het decreet wordt erkend.

De modaliteiten voor de schorsing, de wijziging en de intrekking van de vergunning (of van één of meer voorwaarden ervan) worden uitdrukkelijk in het decreet vastgelegd.

Hoofdstuk 5

Huishoudelijke afval

Het voorstel van decreet omschrijft twee algemene wijzen waarop de burger zich van zijn huisafval kan ontdoen, n.l. :

— door afgifte aan een door de overheid ingerichte **inzameldienst**, of,

— door achterlating op een uitdrukkelijk door de overheid daartoe ter beschikking gestelde plaats.

In bijzondere gevallen kan de Minister of zijn afgevaardigde een andere wijze bepalen wanneer dit voor een doelmatige verwijdering vereist is.

De algemene regelen voor de afgifte en de inzameling worden vastgesteld door de Minister.

Het probleem van het eigendomsrecht van de afval wordt eens en voorgoed opgelost.

Sommige afvalstoffen die gemakkelijk samen met huisafval kunnen verwijderd worden, worden met huisafval gelijkgesteld.

Nieuw is de verplichting voor de overheid om in elke gemeente tenminste één plaats ter beschikking te stellen voor het achterlaten van huishoudelijke afval om het **sluikstorten** aanzienlijk te beperken of zelfs helemaal uit te roeien.

Hoofdstuk 6

Voertuigwrakken

Het voorstel van decreet omschrijft de verschillende manieren waarop men zich van een voertuigwrak mag ontdoen.

Er wordt een plan opgesteld voor de verwijdering van voertuigwrakken.

Hoofdstuk 7

Industriële afval en afvalolie

De vereisten voor een doeltreffend beleid inzake de industriële afval zijn:

1 ° de wetenschap welke industriële afval op een bepaalde plaats ontstaat of aanwezig is en in welke hoeveelheden;

2 ° de controle op de verplaatsing van die afval.

Daartoe voert het voorstel twee verplichtingen in:

1. een meldingsplicht ten laste van hen in wiens productieprocessen industriële afval ontstaat en ten laste van hen die deze afval verwijderen;

2. de verplichting, voor elke overdracht van afval, van een bewijsstuk waaruit de herkomst, de bestemming en de eigenschappen van de afval blijken.

De voornaamste bestanddelen van het beleid zijn de volgende :

1. de ondernemingen of de inrichtingen waarvan de activiteit met het ontstaan van industriële afval gepaard gaat, zijn verplicht op hun kosten de verwijdering ervan te verzekeren. Zij kunnen zelfs verplicht worden bepaalde soorten afval die moeilijk kunnen verwijderd worden, zelf te verwijderen ;

2. die ondernemingen of de inrichtingen blijven aansprakelijk zowel voor de kosten van de verwijdering als voor de schade door die afval veroorzaakt, zelfs indien zij anderen met de verwijdering hebben belast;

3. een algemeen verbod industriële afval te verwijderen door deze op of in de grond te storten;

4. een invoerverbod onder zekere voorwaarden;
 5. een afgifteverplichting.
- Voor afvalolie gelden in principe dezelfde bepalingen.

Hoofdstuk 8

Landbouwafval

Het enig artikel van dit hoofdstuk heeft tot doel de verwijdering van bepaalde soorten landbouwafval onder toepassing van het decreet te brengen, indien zulks noodzakelijk of nuttig zou blijken te zijn.

Zo zou het inderdaad voor bepaalde soorten **landbouwafval** interessant kunnen zijn de verwijdering ervan te doen verzekeren door toedoen van de afvalmaatschappijen.

Hoofdstuk 9

Financiële bepalingen

De bepalingen van de artikelen 49 tot 52 berusten op een dubbel beginsel, te weten:

1. het beginsel „**de** vervuiler betaalt”, dat ook van toepassing is in andere milieuwetgevingen o.m. inzake **afvalwateren** en giftige afval ;
2. de heffingen waarvan sprake zijn retributies d.w.z. dat in beginsel enkel dient betaald te worden door diegene die overeenkomstig de bepalingen van dit decreet een beroep kan of moet doen op de diensten van de overheid voor de verwijdering van zijn afval.

Hoofdstuk 10

Bescherming van het milieu door het beperken van de afvalstroom

Dit decreet beoogt in de eerste plaats de vrijwaring van het leefmilieu. Daarom wordt, wanneer in deze „de Minister” vermeld wordt, de minister die de afvalproblemen onder zijn bevoegdheid heeft, bedoeld.

Hoofdstuk 11

Allerhande bepalingen

In dit hoofdstuk is er sprake van het beroepsgeheim dat door degenen die bij de verwijdering van afval betrokken zijn en als zodanig rechtstreeks of onrechtstreeks in kennis komen van fabricageprocédés of van gegevens die betrekking hebben op het concurrentievermogen van firma's en bedrijven, dient bewaard te worden.

Hoofdstuk 12

Toezicht

Zonder efficiënte controle is de toepassing van een decreet tot bescherming van het leefmilieu niet denkbaar. Bepaalde onderzoeken zijn nochtans slechts mogelijk mits de toestemming van de onderzoeksrechter.

Hoofdstuk 13

Strafbepalingen

De artikelen 65 tot en met 70 voorzien in een aantal strafbepalingen. De burgerlijke aansprakelijkheid van de werkgever wordt duidelijk omschreven.

4. Beperkingen van de afvalstroom, recuperatie en recycleren

De beperking van de afvalstroom heeft twee voornamelijk doelstellingen (zie o.m. het actieprogramma dd. 23 november 1973 van de EEG) :

1. de bescherming van het leefmilieu ;
2. de bescherming van de natuurlijke hulpbronnen.

Om het leefmilieu te beschermen is het beter van meet af aan het ontstaan van vervuiling en hinder te vermijden dan later de gevolgen ervan te bestrijden. Hiervan uitgaande is het duidelijk dat de belangstelling voornamelijk moet uitgaan naar die vormen van hergebruik waarbij afvalstoffen terug in het productieproces worden opgenomen en zo weinig mogelijk verloren gaan. Indien het daarbij gaat om grondstoffen of goederen die schaars zijn of dat zullen worden, dan is dit ook een belangrijke reden om het gebruik te stimuleren. Ook de stijging van de grondstoffeprijzen en de energieschaarste hebben de belangstelling voor hergebruik weer doen toenemen.

De gedachte dat zoveel mogelijk een kringloop van grondstoffen moet gerealiseerd worden, wint steeds meer veld. Het idee dat het voorkomen en het beperken van afval alsmede het daartoe bevorderen van hergebruik deel uitmaken van het afvalverwijderingsbeleid en niet kunnen gescheiden worden van het leefmilieubeleid, wordt steeds meer aanvaard.

Wil men een beleid terzake voeren dan mogen wettelijke bepalingen niet ontbreken. In Vlaanderen is dit zeker het geval omdat elke overheidsregeling op dit gebied steeds in zekere mate de bedoeling en het gevolg heeft de uitoefening van de economische vrijheid te regelen of te beperken.

Volgens de heersende rechtsleer en rechtspraak inzake ons grondwettelijk recht, behoort de regeling van de economische vrijheid tot de residuaire bevoegdheid van de wetgevende of decreterende macht.

De Koning kan in deze dus geen andere bevoegdheid hebben dan die welke Hem door de wetgever wordt toegewezen.

De in het onderhavige voorstel van decreet aan de Koning opgedragen bevoegdheden hebben in de allereerste plaats de bedoeling de afvalstroom terug te dringen en in te dammen (art. 53 t/m 55). Beslissend hierbij is niet de uitputting van de natuurlijke hulpbronnen, maar wel het feit dat de producten als afvalstof moeilijk verwijderbaar zijn en dat een verdere belasting van het milieu door die afval dient te worden tegengegaan. Om die reden wordt slechts het advies vereist van de Minister van Economische Zaken respectievelijk van Landbouw, en niet de medevoordracht van de uitvoeringsbesluiten. Deze medevoordracht wordt evenwel wel ingevoerd voor de uitvoeringsbesluiten van artikel 56 van het voorstel dat, in tegenstelling tot de artikelen 53 t/m 55, uitsluitende bescherming van de natuurlijke hulpbronnen als ratio legis heeft. De opname van deze bepaling wordt verantwoord door de noodzaak, die ook in de EEG-richt-

lijn nr. **75/442** tot uiting komt, om alle bepalingen inzake afval in één geheel te behandelen, onverschillig of zij de bedoeling hebben het leefmilieu te beschermen dan wel de natuurlijke hulpbronnen te sparen. Beide zijn trouwens onverbrekkelijk met elkaar verbonden aspecten van éénzelfde geheel. Tenslotte moet ook eenzelfde infrastructuur voor de praktische realisatie van beide doeleinden kunnen volstaan.

K. POMA

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107 **quater** van de Grondwet.

Hoofdstuk 1

Inleidende bepalingen

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

a) afval : elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet of zich moet ontdoen op grond van dit decreet of krachtens dit decreet uitgevaardigde bepalingen ;

b) verwijdering :

1. het bewaren, laden, overladen, ophalen, sorteren, vervoeren, bewerken en vernietigen van afval alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem of in de zee;

2. diezelfde handelingen als hiervoor maar verricht met het oog op het hergebruik, de terugwinning of het recycleren van afval;

c) zee:

1. de wateren van de territoriale zee, d.w.z. de wateren van de zee langs de kunsten over een breedte van drie geografische mijlen naar rata van zestig mijlen per breedtegraad vanaf de laagwaterlijn ;

2. de andere wateren van de zee waarover België krachtens een wet of een internationaal verdrag bevoegdheid bezit ;

3. het deel van de stranden dat bij hoge tij door de zee wordt overspoeld ;

d) de Minister : de Minister die de afvalproblemen tot zijn bevoegdheid heeft ;

e) afvalmaatschappij : de publiek- of privaatrechtelijke instelling of persoon door de Koning belast met de **afvalverwijdering** of met bepaalde aspecten ervan, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;

f) voertuigwrakken :

1. voertuig is elk vervoermiddel zoals bepaald bij het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer;

2. voertuigwrak is elk voertuig dat rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en in kennelijk verwaarloosde toestand verkeert, waarvan de eigenaar zich heeft willen ontdoen en dat onbeheerd werd achtergelaten;

g) industriële afval :

1. de afval afkomstig van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit ;

2. de afval van ziekenhuizen;

3. de afval van slachthuizen;

4. de door de Koning **daarmede** gelijkgestelde afval ;

h) afvalolie : alle minerale of synthetische oliën en vetten, met inbegrip van de **olieachtige** tankresidu's, van de mengsels van water en olie en van de emulsies hetzij zij ontaard

zijn door het gebruik dat ervan werd gemaakt hetzij van hun gebruik werd afgezien of hetzij ze voor hun oorspronkelijke bestemming ongeschikt zijn geworden en als zodanig voor hun houder geen handelswaarde meer hebben;

i) landbouwafval : afval uit land- en tuinbouwbedrijven, daaronder begrepen de mestoverschotten van de intensieve veehouderij ;

j) huishoudelijke afval of huisafval : de afval afkomstig van huishoudelijke activiteiten en de **daarmede gelijk gestelde** afval ;

k) inrichting :

1. een inrichting bestemd tot het verwijderen van afval of van afvalolie ;

2. een inrichting bestemd tot het verwijderen van **voertuigwrakken**.

Artikel 3

Vallen niet onder toepassing van dit decreet :

a) de radioactieve afval;

b) de afval ontstaan bij de opsporing, **winning**, behandeling en opslag van delfstoffen, alsmede bij de exploitatie van steengroeven ;

c) afvalwater, met uitzondering van afvalstoffen in vloeibare toestand; de Koning kan de zuivering van afvalwater toevertrouwen aan de publiekrechtelijke instellingen en personen bedoeld in artikel 2. e);

d) de giftige afval, geregeld bij de wet van 22 juli 1974.

Artikel 4

Eenieder die afval voortbrengt of in bewaring heeft die:

— gevaar oplevert voor de gezondheid van de mens,

— nadelige gevolgen heeft voor het milieu, met name voor het water, de lucht of de bodem, alsmede voor de fauna en flora,

— **geluids-** of stankhinder veroorzaakt,

— schade berokkent aan natuur en landschap,

is verplicht deze te verwijderen of te laten verwijderen **overeenkomstig** de bepalingen van dit decreet.

Hoofdstuk 2

De afvalmaatschappijen

Artikel 5

De afvalmaatschappijen worden door de Koning erkend.

Zij zijn belast met:

a) de uitvoering van de plannen voor de verwijdering van de huishoudelijke en van de **daarmede** gelijkgestelde afval.

In dat opzicht hebben zij inzonderheid tot taak:

1. de inzameling te verzekeren in de gemeenten waar zulks onvoldoende of niet verzekerd is

2. de verwijderingsinstallaties op te richten of te doen oprichten voor zover dit nodig is voor de uitoefening van hun opdracht.

b) de uitvoering van de plannen voor de verwijdering van de industriële afval.

In dat opzicht hebben zij inzonderheid tot taak :

1. de inzameling te verzekeren, in de mate dat zulks nodig mag blijken ;
2. verwijderingsinstallaties op te richten of te doen oprichten voor zover dit nodig is voor de uitoefening van hun opdracht.
- c) de uitvoering van de plannen voor de verwijdering van de andere, door dit decreet, bedoelde afval ;
- d) het toezicht op de naleving van de voorwaarden opgelegd in de verwijderingsvergunningen, op de naleving van de verplichtingen die door of krachtens dit decreet worden opgelegd aan andere inrichtingen dan de **afvalmaatschappijen** zelf, alsmede het opsporen van alle verontreinigingen door afval ;
- e) het ontwerpen en uitvoeren van de plannen voor nieuwe installaties voor eigen gebruik ;
- f) het uitvoeren van alle andere opdrachten hun door de Koning toevertrouwd inzake de bescherming van het leefmilieu.

Artikel 6

Indien een afvalmaatschappij de, haar door of krachtens dit decreet opgelegde verplichtingen niet nakomt, kan de Koning de uitvoering van deze verplichtingen geheel of gedeeltelijk aan een door Hem benoemde commissaris opdragen.

Hoofdstuk 3

Afvalplannen

Artikel 7

§ 1. Elke afvalmaatschappij stelt voor haar gebied een ontwerp van plan op.

Dit ontwerp houdt volgende gegevens in:

- soort en hoeveelheid van de te verwijderen afval ;
- plaatsen die geschikt zijn voor de verwijdering;
- bijzondere regelingen voor sommige afval ;
- raming van de kosten van de werkzaamheden die in verband met de verwijdering moeten worden verricht;
- passende maatregelen met het oog op de rationalisatie van de inzameling, de sortering en de behandeling van de afval.

§ 2. In het plan wordt bepaald in hoeverre de inzameling van de huishoudelijke afval geschiedt door verschillende gemeenten elk voor hun grondgebied, door verschillende samenwerkende gemeenten voor hun gezamenlijk grondgebied of door de afvalmaatschappij.

§ 3. Het plan omschrijft de voorzieningen inzake infrastructuur en uitrusting die in het gebied moeten getroffen worden voor de doelmatige verwijdering van de afval.

Artikel 8

§ 1. Het ontwerp van plan wordt aan de Minister toegestuurd.

De Minister deelt het ontwerp mede aan het college van burgemeester en schepenen van elke gemeente die in het door het plan bestreken gebied is gelegen.

§ 2. Het college van burgemeester en schepenen van de in § 1 bedoelde gemeenten beschikt over twee maanden te rekenen van de datum van de ontvangst van het ontwerp om aan de Minister zijn advies te laten kennen. Bij gebreke van dit advies binnen voormelde termijn wordt het geacht gunstig te zijn.

§ 3. Het plan wordt ter inzage gelegd bij de **afvalmaatschappij** en bij de in § 1 bedoelde gemeenten. De afvalmaatschappij maakt de nederlegging bekend in het Belgisch Staatsblad en één of meer dag- en nieuwsbladen die in het betrokken gebied verspreid worden. De bekendmaking maakt melding van de mogelijkheid om bezwaar in te dienen.

§ 4. De belanghebbenden kunnen gedurende twee maanden te rekenen van de datum van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, bij de Minister schriftelijk bezwaar indienen tegen het ontwerp van plan.

§ 5. Na afloop van de in § 2 bedoelde termijn stelt de Minister het plan voorlopig vast.

Hierdoor verwerft het plan bindende en verordenende kracht tot de Koning het plan definitief heeft vastgesteld.

§ 6. De Koning verleent bindende kracht aan het afvalplan.

Alle bepalingen van het plan hebben dezelfde bindende kracht, ongeacht of zij grafisch voorgesteld zijn of niet.

Zij blijven gelden totdat zij ingevolge een herziening vervangen worden.

Er mag alleen van worden afgeweken in de gevallen en in de vormen door dit decreet bepaald.

§ 7. Het door de Koning vastgestelde plan ligt ter inzage bij de afvalmaatschappij alsmede bij de in § 1 bedoelde gemeenten.

De nederlegging wordt bekendgemaakt op de wijzen bepaald bij § 3.

§ 8. Een plan wordt herzien binnen vijf jaar nadat het is vastgesteld, behoudens vrijstelling die door de Koning telkens voor maximum vijf jaren kan worden verleend.

Voor de herziening van een plan gelden dezelfde regelen als voor de vaststelling van een plan.

§ 9. De afvalmaatschappijen kunnen aan de verplichting tot het vaststellen van afvalplannen gevolg geven door de vaststelling van één plan voor elk der betrokken categorieën van afval of door de vaststelling van twee of meer plannen voor verscheidene van die categorieën **tesamen**.

Hoofdstuk 4

Vergunningen

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Artikel 9

Geen inrichting zoals bedoeld in artikel 2, k, mag worden opgericht, ingericht, uitgebaut, verplaatst, gewijzigd of omgebouwd zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning afgeleverd door de Minister.

Artikel 10

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan de aanvraag moet voldoen.

Artikel 11

§ 1. De aanvraag wordt door de vergunningverlenende overheid bij een ter post aangetekende brief tegen ontvangstbewijs ter kennis gebracht van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak gelegen is of zal zijn.

§ 2. Binnen tien werkdagen na de ontvangst van de kennisgeving wordt gedurende vijftien dagen een bericht aangeplakt aan de plaats van de inrichting, aan het gemeentehuis en aan elke andere plaats die gewoonlijk dient voor de aanplakking van officiële mededelingen ; binnen de eerstvernoemde termijn deelt het college van burgemeester en schepenen aan de vergunningverlenende overheid en aan de aanvrager een eensluidend afschrift mede van het aangeplakte bericht.

§ 3. Binnen de in § 2 bedoelde termijn van tien werkdagen geeft het college van burgemeester en schepenen aan de eigenaars en de bewoners van onroerende goederen binnen een straal van 100 meter van de inrichting schriftelijk, **persoonlijk** en aan huis kennis van de aanvraag.

§ 4. Binnen dezelfde termijn geeft het gemeentebestuur kennis van de aanvraag aan de openbare besturen die eigenaar zijn van een onroerend goed binnen in het vorig lid bedoelde straal van 100 meter.

§ 5. Indien binnen die straal van 100 meter een deel van het grondgebied van een andere gemeente valt, gelden voorgaande bepalingen ook voor die andere gemeente.

§ 6. Het bericht waarvan sprake in de §§ 2, 3 en 4 bevat de volgende vermeldingen :

- a) het voorwerp van de aangevraagde vergunning;
- b) de naam en het adres van de aanvrager ;
- c) de plaats waar en de uren tijdens welke het **aanvraag**-dossier kan worden ingezien;
- d) de mogelijkheid om gedurende vijftien dagen, te rekenen van de in § 1 bedoelde aanplakking of van de in de §§ 2 en 3 bedoelde individuele kennisgeving, bij het college van burgemeester en schepenen schriftelijk bezwaren en aanmerkingen in te dienen.

§ 7. Uiterlijk de zestiende dag na het verstrijken van de in § 2 bedoelde termijn van tien werkdagen maakt het college van burgemeester en schepenen een proces-verbaal op waarbij het onderzoek de **commodo** et incommodo wordt afgesloten.

§ 8. Nadat het onderzoek de **commodo** et incommodo is afgesloten mag de aanvrager van de vergunning kennis nemen van de bezwaren.

§ 9. De burgemeester stuurt het dossier, samen met het advies van het college van burgemeester en schepenen en de ontvangen bezwaarschriften, aan de vergunningverlenende overheid binnen tien werkdagen te rekenen van de datum van het proces-verbaal waarbij het onderzoek de **commodo** et incommodo wordt afgesloten.

Artikel 12

§ 1. De Koning bepaalt welke overheden hun advies zullen uitbrengen bij het verlenen van de vergunningen.

§ 2. De in § 1 bedoelde adviezen worden aan de vergunningverlenende overheid toegestuurd binnen twee maanden na de verzending van de adviesaanvraag met het bijhorend aanvraagdossier, **zomet** worden deze adviezen geacht gunstig te zijn.

§ 3. Elk advies is met redenen omkleed en wordt in de vergunning opgenomen.

Afdeling 2

Voorwaarden

Artikel 13

De vergunningverlenende overheid bepaalt de voorwaarden voor de werking van de verwijderingsinrichting en die ertoe strekken dat deze werking verloopt zonder nadelige gevolgen voor het leefmilieu en zonder gevaar voor de gezondheid van de mens, met name:

- zonder risico voor het water, de lucht of de bodem, alsmede voor fauna en flora;
- zonder **geluids-** of stankhinder te veroorzaken;
- zonder schade te berokkenen aan natuur en **land-**schap.

De vergunningverlenende overheid kan daartoe strengere voorwaarden stellen dan mogelijk is op grond van of krachtens andere bijzondere wetten die de bescherming van een of meer van de in het eerste lid genoemde elementen op het oog hebben.

De vergunning, bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, kan voor de inrichtingen die door of krachtens dit decreet aan een vergunning zijn onderworpen, slechts verleend worden nadat de in dit hoofdstuk bedoelde vergunning is verleend.

Artikel 14

De vergunningverlenende overheid houdt bij haar beslissing rekening met de belasting van het milieu, met de te verwachten ontwikkelingen in het gebied waar de inrichting is of zal zijn gelegen, en in het bijzonder met de belasting van het milieu welke veroorzaakt zal kunnen worden:

- a) door wijzigingen of uitbreidingen van de inrichting of veranderingen van in de inrichting gebruikte werkwijzen;
- b) door nieuwe industriële vestigingen in de nabijheid van de inrichting.

Artikel 15

§ 1. De vergunning wordt geweigerd indien zij niet strookt met een krachtens hoofdstuk 3 voor het betrokken gebied geldend plan, of het leefmilieu schaadt.

§ 2. De vergunning kan worden geweigerd indien zij niet strookt met een plan dat reeds ter inzage is gelegd doch nog niet is goedgekeurd.

§ 3. In een vergunning kan worden bepaald dat zij vervalt wanneer datgene waarop zij betrekking heeft, niet binnen een in de vergunning bepaalde termijn, in werking is gebracht.

Artikel 16

§ 1. Iedere vergunning vermeldt de voorwaarden waaronder zij wordt verleend. De beperkingen en voorwaarden worden gesteld in het belang van de bescherming van het milieu en van de openbare hygiëne.

§ 2. De vergunning geldt slechts voor een daarin aan te geven periode van maximum 10 jaar.

§ 3. De vergunning geldt slechts met betrekking tot de, naar aard, hoeveelheid of herkomst, in die vergunning bepaalde afval.

§ 4. Tot de aan een vergunning verbonden voorwaarden kunnen behoren :

a) de verplichting bepaalde middelen ter bescherming van het milieu aan te wenden en zich aan controle te onderwerpen ;

b) de vaststelling van grenzen m. b.t . de belasting van het milieu door de inrichting veroorzaakt ;

c) de verplichting metingen en controles te verrichten ten aanzien van de belasting van het milieu door de inrichting;

d) de verplichting de uitkomsten van de onder c) bedoelde metingen ter beschikking te stellen van bepaalde overheidsorganen.

§ 5. De Koning regelt de wijze waarop aan de in § 4, c) en d), bedoelde verplichtingen moet worden voldaan.

Artikel 17

§ 1. De beslissing betreffende de aanvraag om een vergunning, wordt aan de aanvrager bij een ter post aangetekende brief tegen ontvangstbewijs toegezonden. In geval van weigering is de beslissing met redenen omkleed.

§ 2. Tegelijkertijd wordt de beslissing bij een ter post aangetekende brief tegen ontvangstbewijs toegezonden :

a) aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is of zal zijn gelegen ;

b) aan de door de Koning aangewezen overheden;

c) aan ieder die schriftelijk bezwaren tegen het verlenen van de aangevraagde vergunning heeft kenbaar gemaakt, onder vermelding, indien de vergunning is verleend, van hetgeen ten aanzien van die bezwaren is overwogen.

Artikel 18

Aan iedere belanghebbende wordt op zijn verzoek inzage verleend van de verleende vergunning en tegen betaling van de kosten, afschrift ervan verstrekt. De Koning bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten.

Artikel 19

Voor de toepassing van de artikelen 11, §§ 1 en 3, 17, § 2, c, en 18 worden, bij koninklijk besluit, regels gesteld met het oog op de bewaring van fabrieksgeheimen en geheimen met betrekking tot de landsverdediging. Daarbij kan voor zover nodig van voornoemde bepalingen worden afgeweken.

Afdeling 3

Wijziging, intrekking, schorsing

Artikel 20

§ 1. De vergunningverlenende overheid kan de voorwaarden verbonden aan een vergunning, in het belang van de bescherming van het milieu wijzigen, aanvullen, intrekken of schorsen.

§ 2. Vóór iedere wijziging, aanvulling of schorsing kunnen de krachtens artikel 17 aangewezen overheden evenals de vergunninghouder en andere belanghebbenden, overeenkomstig de regelen bepaald in artikel 11, daartegen bezwaren doen gelden.

§ 3. Het krachtens § 1 genomen besluit bepaalt het tijdstip waarop de wijziging, aanvulling, intrekking of schorsing ingaat.

Artikel 21

§ 1. De vergunningverlenende overheid kan een door haar verleende vergunning geheel of gedeeltelijk intrekken :

a) indien de inrichting zich niet houdt aan de bepalingen van de vergunning;

b) indien de inrichting een ontoelaatbare belasting van het milieu veroorzaakt die niet kan ongedaan worden gemaakt door een wijziging of aanvulling van de aan de vergunning verbonden voorwaarden ;

c) indien de inrichting of een deel ervan gedurende drie jaar ononderbroken buiten werking is geweest.

§ 2. Vóór de intrekking wordt aan de vergunninghouder een termijn verleend om zich in regel te stellen met de bepalingen van de vergunning.

§ 3. Vóór de intrekking kan de vergunninghouder, overeenkomstig de bij koninklijk besluit te stellen regelen, bezwaren doen gelden tegen de intrekking.

Artikel 22

De vergunningverlenende overheid of de burgemeester van de gemeente waar de inrichting geheel of gedeeltelijk gelegen is, kunnen een vergunning schorsen:

a) indien de inrichting zich niet houdt aan de bepalingen van de vergunning;

b) indien de inrichting een ontoelaatbare belasting van het milieu veroorzaakt die niet kan ongedaan worden gemaakt door een wijziging of aanvulling van de aan de vergunning verbonden voorwaarden.

Artikel 23

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak gelegen is, elk van de krachtens artikel 17 aangewezen overheden, alsmede alle belanghebbenden kunnen de vergunningverlenende overheid verzoeken artikel 20, § 1, artikel 21, § 1, a) of b) of artikel 22 toe te passen.

Artikel 24

§ 1. Vooraleer artikel 21, § 1, a) of b), wordt toegepast en een beslissing wordt getroffen over een verzoek als bedoeld in artikel 23, kunnen het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak gelegen is en de krachtens artikel 17 aangewezen overheden, binnen de termijn door de vergunningverle-

nende overheid bepaald, aan deze laatste terzake een advies verstrekken

§ 2. Het bepaalde in § 1 geldt niet ten aanzien van de persoon die het verzoek waarvan sprake in artikel 23 heeft ingediend, noch voor de verzoeken om toepassing van artikel 22.

Artikel 25

§ 1. Het krachtens artikel 20, § 1, of 21, § 1, genomen besluit is met redenen omkleed en wordt aan de **vergunning**-houder bij een ter post aangetekende brief toegezonden. Het wordt tegelijkertijd toegezonden :

a) aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak gelegen is ;

b) aan de krachtens artikel 17 aangewezen overheden;

c) zo het een krachtens artikel 20, § 1, genomen besluit betreft, aan ieder die bezwaren als bedoeld in het § 2 van dat artikel heeft laten gelden.

§ 2. De beslissing over een verzoek als bedoeld in artikel 23, wordt aan de verzoeker bij een ter post aangetekende brief toegezonden. In geval van weigering is de beslissing met redenen omkleed. Tegelijkertijd wordt het besluit toegezonden aan de in § 1, a) en b), genoemde overheden die het verzoek niet hebben gedaan.

Artikel 26

§ 1. Wanneer de inrichting geheel of gedeeltelijk ophoudt te bestaan, vervalt de vergunning voor de gehele inrichting of voor het gedeelte dat heeft opgehouden te bestaan.

§ 2. De vergunning vervalt eveneens :

a) wanneer de houder ervan schriftelijk heeft verklaard van de vergunning geen gebruik te willen maken;

b) wanneer de verlening van een andere vergunning, strekkende tot haar vervanging, onherroepelijk is geworden.

Afdeling 4

Aangifte

Artikel 27

De Koning kan, in afwijking van artikel 8, de gevallen of categorieën van inrichtingen aanwijzen waarvoor een aangifte volstaat.

De Koning bepaalt de modaliteiten van deze aangifte.

Hoofdstuk 5

Huishoudelijke afval

Afdeling 1

De verwijdering van huishoudelijke afval

Artikel 28

§ 1. Het is verboden zich van huishoudelijke afval te ontdoen anders dan:

a) hetzij door afgifte aan een door de overheid ingerichte inzamelingsdienst ;

b) hetzij door achterlating op een uitdrukkelijk door de overheid daartoe ter beschikking gestelde plaats ;

c) hetzij op de wijze door de Minister of zijn afgevaardigde bepaald in de gevallen waarin een doelmatige verwijdering zulks vereist.

§ 2. De Minister stelt de algemene regelen vast voor de afgifte en de inzameling van de huishoudelijke afval.

De bekendmaking aan het publiek van deze algemene regelen geschiedt door publikatie in het Belgisch Staatsblad en op de door de Minister bepaalde wijze.

§3. De afval is eigendom van de afvalmaatschappij van bij de afgifte waarvan sprake in de vorige paragraaf. Behalve de door de overheid ingerichte inzamelingsdienst is het eenieder verboden de afval in bezit te nemen.

Bij de toepassing van het bepaalde in §1, c), kan van deze laatste regel afgeweken worden.

Artikel 29

De door de overheid ingerichte inzamelingsdienst draagt er zorg voor dat tenminste éénmaal per week de huishoudelijke afval wordt ingezameld bij elk binnen zijn grondgebied gelegen perceel waar zulke afval geregeld kan ontstaan.

De overheid die de in het eerste lid bedoelde inzamelingsdienst organiseert, is verplicht de ingezamelde huishoudelijke afval af te leveren aan de afvalmaatschappij en alle verplichtingen na te leven die inzake de inzameling vastgesteld zijn in het plan.

De overheid die de in het eerste lid bedoelde inzamelingsdienst organiseert draagt er zorg voor dat in elke gemeente tenminste één plaats ter beschikking van private personen wordt gesteld waar in voldoende mate gelegenheid wordt geboden huishoudelijke afval achter te laten.

Op verzoek van de overheid die de inzamelingsdienst inricht, kan de Minister, in het belang van een doelmatige inzameling van de huishoudelijke afval, afwijken van wat in het eerste lid wordt bepaald. De beslissing van de Minister wordt aan de belanghebbenden bekendgemaakt op de door hem bepaalde wijze.

Artikel 30

De Koning kan bepalen dat de door Hem aangewezen afval afzonderlijk wordt ingezameld.

Afdeling 2

Gelijkstelling met huishoudelijke afval

Artikel 31

De Minister wijst de afval aan die, voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk, met huishoudelijke afval wordt gelijkgesteld.

Hoofdstuk 6

Voertuigwrakken

Artikel 32

Het is verboden zich van een voertuigwrak te ontdoen anders dan door afgifte :

- a) aan de houder van een inrichting voor het bewaren, bewerken, verwerken of vernietigen van autowrakken, waarvoor op grond van hoofdstuk 4 een vergunning is verleend ;
- b) aan een in een ander land dan België gevestigde persoon met wie is overeengekomen dat hij het wrak naar dat land brengt zonder te handelen in strijd met de daar geldende wetgeving ;
- c) aan een afvalmaatschappij.

Artikel 33

§ 1. Elke afvalmaatschappij maakt een ontwerp van plan op inzake de verwijdering van voertuigwrakken. Het plan bevat tenminste de hoofdlijnen van het beleid van de afvalmaatschappij ter zake.

§ 2. Het plan bepaalt welke voorzieningen in het gebied van de afvalmaatschappij nodig zijn.

§ 3. Het plan bepaalt ook de verplichtingen die aan de houders van een vergunning worden opgelegd, inzonderheid de meldingsplicht en eventueel de afgifteverplichting.

§ 4. Artikel 8 van dit decreet is op dit plan van toepassing.

Artikel 34

De Minister kan aan de persoon aan wie een voertuigwrak werd afgegeven de verplichting opleggen een desbetreffend bewijsstuk af te leveren. De uitvoeringsmodaliteiten worden bij hetzelfde besluit geregeld.

Hoofdstuk 7

Industriële afval en afvalolie

Afdeling 1

Industriële afval

Artikel 35

Het is verboden industriële afval in ontvangst te nemen of te verwijderen zonder vergunning verleend overeenkomstig dit decreet.

De ondernemingen of inrichtingen waarvan de activiteit het ontstaan van industriële afval tot gevolg heeft, zijn ertoe gehouden, op hun kosten, de verwijdering ervan te verzekeren.

De ondernemingen die over een geschikte plaats, en methodes en procédés met voldoende rendement beschikken, kunnen de toelating krijgen of behouden hun afval te verwerken.

Elke onderneming of inrichting blijft burgerlijk aansprakelijk voor de kosten van de verwijdering van die industriële afval, ongeacht de aansprakelijkheid van hen die zij met de verwijdering heeft belast.

Daarenboven is zij burgerlijk aansprakelijk voor alle schade, van welke aard ook, veroorzaakt door die industriële afval, inzonderheid tijdens de hele duur van de verwijdering ervan.

Artikel 36

Het is verboden zich van industriële afval te ontdoen tenzij dit geschiedt:

- a) door verwijdering binnen het bedrijf waar de industriële afval is ontstaan en overeenkomstig een vergunning voor de verwijdering ervan;
- b) door afgifte aan een persoon die, krachtens een vergunning, bevoegd is die industriële afval te verwijderen;
- c) door afgifte aan een in een ander land dan België gevestigde persoon met wie is overeengekomen dat hij die afval daarheen brengt.

Artikel 37

§ 1. Het is verboden zonder vergunning zich van industriële afval te ontdoen door deze al dan niet in verpakking op of in de bodem te brengen.

§ 2. Niemand mag zich door *afgifte aan een ander van industriële afval ontdoen, zonder deze daarbij een omschrijving te verstrekken van de aard, de eigenschappen en de samenstelling van die afval.

§ 3. Niemand mag van anderen afkomstige industriële afval in ontvangst nemen zonder dat hem daarbij een omschrijving wordt verstrekt van de aard, de eigenschappen en de samenstelling van die afval of deze behouden zonder in het bezit te zijn van dergelijke omschrijving.

Artikel 38

§ 1. De ondernemingen of inrichtingen die industriële afval voortbrengen, zijn gehouden aan de **afvalmaatschappij** van het gebied waar die afval ontstaat, aangifte te doen van de aard en hoeveelheid ervan alsmede van de wijze waarop zij zich er zullen van ontdoen of zich er reeds van ontdaan hebben.

De Koning bepaalt de periodiciteit en de nadere voorwaarden waaraan de aangifte moet voldoen.

§ 2. Wie zich van industriële afval ontdoet door afgifte aan een derde is verplicht bij elke afgifte aan de **afvalmaatschappij** mede te delen:

- a) de datum van afgifte;
- b) de naam en het adres van de derde aan wie de afval is afgegeven ;
- c) de aard, eigenschappen samenstelling en hoeveelheid van de afgegeven afval;
- d) de plaats waar en de wijze waarop hij is afgeleverd;
- e) eventueel naam en adres van de persoon of instelling voor wie de afval bestemd is.

§ 3. De Minister kan de inhoud van een melding die betrekking heeft op een afgifte als bedoeld in artikel 36, c), of op een afgifte die buiten België plaatsvindt, mededelen aan de organen die in het betrokken land terzake bevoegd zijn.

Artikel 39

De houder van een verwijderingsvergunning is verplicht met betrekking tot elke aan hem verrichte afgifte van **indus-**

triële afval aan de afvalmaatschappij te melden:

- a) de datum van afgifte;
- b) de naam en het adres van hen van wie de afval afkomstig is;
- c) de aard, eigenschappen, samenstelling en hoeveelheid van de afgegeven afval ;
- d) de plaats waar en de wijze waarop hij is afgeleverd;
- e) eventueel naam en adres van de persoon door wiens tussenkomst de afval werd afgegeven.

Artikel 40

De Koning bepaalt de uitvoeringsmaatregelen van de artikelen 38 en 39.

De Minister of zijn afgevaardigde kan categorieën van gevallen aanwijzen waarin de in artikel 37, §1, en artikel 38, § 2, gestelde verplichtingen niet gelden.

Artikel 41

Het is verboden industriële afval, anders dan voor doorvoer naar een ander land, binnen Belgisch grondgebied te brengen tenzij dit geschiedt door een persoon als bedoeld in artikel 36, b), of met zulke persoon is overeengekomen dat hij die afval in ontvangst zal nemen.

Artikel 42

De Minister of zijn afgevaardigde kan, in het belang van een doelmatige verwijdering van sommige industriële afval, bepalen dat de houders ervan:

- a) verplicht zijn die afval ter plaatse waar hij is ontstaan, op een door hem bepaalde wijze te verwijderen;
- b) die afval in door hem bepaalde gevallen niet langer behouden dan gedurende een bepaalde termijn;
- c) die afval af te geven aan de onderneming of inrichting die hij aanduidt.

Artikel 43

De Koning kan bepalen dat voor bepaalde scheikundige stoffen gebruikt verpakkingsmateriaal met industriële afval wordt gelijkgesteld.

De Koning kan bepalen dat industriële afval in door Hem bepaalde gevallen niet als industriële afval wordt beschouwd voor de toepassing van dit decreet.

In dit laatste geval wordt de door de Koning bepaalde afval gelijkgesteld met huishoudelijke afval, **zoni**et bepaalt de Koning de wijze waarop hij moet verwijderd worden.

Artikel 44

Elke afvalmaatschappij stelt een ontwerp van plan op inzake de verwijdering van industriële afval.

Artikel 8 van dit decreet is op dit plan van toepassing.

Afdeling 2

Afvalolie

Artikel 45

De artikelen 35 tot en met **37, 38**, §2, en 39 tot 44 inbegrepen, zijn in deze aangelegenheid van toepassing.

Afdeling 3

Bijzondere bepalingen
inzake de vergunningen voor het verwijderen van afvalolie

Artikel 46

§ 1. Een vergunning geldt slechts voor het inzamelen van afvalolie binnen het in de vergunning aangewezen gebied.

§ 2. De houder van een vergunning is verplicht, overeenkomstig de bepalingen van de vergunning, de binnen het aangewezen gebied aan hem aangeboden afvalolie op te halen.

§ 3. In een vergunning kan worden bepaald dat de houder daarvan de door hem ingezamelde afvalolie slechts mag afgeven aan een bepaalde houder van een vergunning voor het bewaren, bewerken, verwerken of vernietigen van **afval**-olie.

94. In een vergunning kan worden bepaald dat de houder ervan :

a) de afvalolie zal ophalen tegen een door de Minister goedgekeurd tarief;

b) in bepaalde gevallen de afvalolie zal ophalen tegen een door de Minister goedgekeurd tarief.

Artikel 47

§ 1. Een vergunning voor het bewaren, bewerken, verwerken of vernietigen van afgewerkte olie geldt slechts voor de olieafval die afkomstig is uit een bepaald gebied dan wel van de met name aangewezen houders van een vergunning voor het inzamelen van afvalolie.

§ 2. De houder van een vergunning is verplicht overeenkomstig de bepalingen ervan de uit het aangewezen gebied dan wel van de aangewezen vergunningshouders afkomstige afvalolie in ontvangst te nemen.

§ 3. Artikel 46, §4, is in deze aangelegenheid van toepassing.

Hoofdstuk 8

Landbouwafval

Artikel 48

De Koning stelt op voorstel van de Minister bevoegd voor de afvalproblemen en van de Minister van Landbouw, de limitatieve lijst vast van de soorten landbouwafval waarvoor diegene in wiens bedrijf deze afval ontstaat, een vergunning moet vragen of een aangifte moet doen overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 4.

De Koning bepaalt tevens welke artikelen van dit decreet inzake deze vergunningen van toepassing zijn.

Hoofdstuk 9

Financiële bepalingen

Artikel 49

§ 1. De Koning kan, ter bevordering van het hergebruik en met het oog op de bescherming van het milieu, heffingen instellen om het ontstaan van afval te beperken. Daaraan kunnen worden onderworpen zij die goederen of stoffen als bedoeld in artikel 53 vervaardigen, invoeren, verkopen, afleveren of gebruiken. De opbrengst van de heffingen zal worden aangewend om de kosten te dekken van de maatregelen tot bevordering van de vervanging van die goederen door andere die het milieu in mindere mate belasten.

§ 2. Het tarief van die heffing wordt bepaald op grond van de kostprijs van de in § 1 bedoelde maatregelen.

§ 3. De Koning kan heffingen instellen ter bestrijding van de kosten die zijn verbonden aan de verwijdering van **voertuigwrakken** in het algemeen.

§ 4. Aan de in § 3 bedoelde heffingen kunnen worden onderworpen zij die voertuigen of rijdende werktuigen, behorende tot een in artikel 2, f), aangewezen categorie, vervaardigen, invoeren, verkopen, afleveren of gebruiken.

§ 5. De Koning kan heffingen instellen ter bestrijding van de kosten die zijn verbonden aan de verwijdering van sommige met afval gelijkgestelde goederen. § 4 is van overeenkomstige toepassing.

§ 6. Het tarief van de in §§ 3 en 5 bedoelde heffingen wordt bepaald op grond van de kostprijs van de verwijdering van de daar bedoelde goederen.

§ 7. De Koning kan heffingen instellen ter bestrijding van de kosten die zijn verbonden aan de maatregelen die zijn getroffen in het belang van de beperking van de belasting van het milieu door afval, met uitzondering van de in §§ 1, 3 en 5 bedoelde kosten.

§ 8. Aan de in § 7 bedoelde heffingen kunnen worden onderworpen :

a) houders van vergunningen, verleend krachtens **hoofdstuk 4**;

b) houders van ontheffingen, verleend krachtens artikel 47.

§ 9. Het tarief van de in § 8 bedoelde heffingen wordt bepaald door :

a) de hoeveelheid en de hoedanigheid van de afval ten aanzien waarvan de betrokkene van de vergunning of van de ontheffing gebruik maakt ;

b) de mate en de hoedanigheid van de belasting van het milieu, die de betrokkene door het gebruik van de vergunning of van de ontheffing veroorzaakt.

Artikel 50

§1. Bij koninklijk besluit worden ter bestrijding van de aan de uitvoering van dit decreet verbonden kosten alsmede van de kosten van in het bijzonder in het belang van een doelmatige verwijdering van industriële afval en afvalolie getroffen maatregelen dan wel van maatregelen die er op gericht zijn het ontstaan van industriële afval te beperken, heffingen ingesteld waaraan kunnen onderworpen worden :

a) houders van vergunningen of ontheffingen, verleend krachtens hoofdstuk 4;

b) zij die ter vervaardiging van goederen bij de maatregel aangewezen chemische processen toepassen ;

c) zij die minerale smeer- of systeemolie gebruiken, vervaardigen, invoeren, verkopen of afleveren.

§ 2. Het tarief van de heffingen wordt bepaald door:

a) voor wat betreft de in § 1, a) bedoelde heffingen, de hoeveelheid en de hoedanigheid van de industriële afval die de betrokkene bewaart, bewerkt, verwerkt, vernietigt of zich ontdoet;

b) voor wat betreft de in § 1, b) bedoelde heffingen de aard en de omvang van het toegepaste proces ;

c) voor wat betreft de in § 1, c) bedoelde heffingen, de hoeveelheid en de hoedanigheid van de minerale smeer- of systeemolie die de betrokkene gebruikt, vervaardigt, invoert, verkoopt of aflevert.

Artikel 51

§ 1. Elke gemeente en elke afvalmaatschappij kan, ter bestrijding van de kosten die voor haar verbonden zijn aan de verwijdering van huishoudelijke en daarmee gelijkgestelde afval, een heffing instellen, waaraan kunnen worden onderworpen zij die, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, feitelijk gebruik maken van een perceel ten aanzien waarvan de in dit artikel gestelde verplichting geldt.

§ 2. De in de artikelen 49 en 50 bedoelde heffingen worden geheven en ingevorderd door de Minister. De betekening en de tenuitvoerlegging van dwangbevelen geschieden door de rijksbelastingdienst.

§ 3. Met betrekking tot de betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is bevoegd de door de Minister van Financiën aangewezen ambtenaar van de rijksbelastingdienst.

§ 4. In het belang van een juiste heffing en invordering kan een aanvullende regeling worden uitgevaardigd bij koninklijk besluit.

§ 5. De Koning kan regelen bepalen met betrekking tot de teruggave van heffingen als bedoeld in de artikelen 49 en 50, bij de uitvoer van de goederen waarover zodanige heffing is betaald.

Artikel 52

Binnen de perken van de begrotingsmogelijkheden kan de Minister, in samenwerking met de in artikel 56, § 7, bedoelde Ministers, met het doel de besparing en het **recycleren** te bevorderen, van de door de Koning krachtens één der artikelen van hoofdstuk 9 aangewezen stoffen, aan de betrokken ondernemingen, hulp verlenen bij de financiering van de verrichtingen die er toe strekken de stocks van deze stoffen samen te stellen, te behouden of op te ruimen.

Hoofdstuk 10

Bescherming van het milieu
door het beperken van de afvalstroom

Artikel 53

1. De Koning kan, ter bevordering van het hergebruik en met het oog op de bescherming van het milieu, ten einde het

ontstaan van afval te beperken, regelen stellen ten aanzien van de vervaardiging of het op de markt brengen van door Hem aangewezen goederen of stoffen die, na het gebruik waarvoor zij bestemd waren, ten gevolge van hun aard, samenstelling, gewicht of volume :

- a) zich in mindere mate lenen tot hergebruik ;
- b) als afval niet of zeer moeilijk, anders dan door hergebruik, doelmatig verwijderd kunnen worden ;
- c) de hoeveelheid afval overmatig doen toenemen;
- d) in aanmerkelijke mate als zwerfvuil in het milieu plegen terecht te komen;
- e) indien zij als afval niet of niet op de juiste wijze worden bewaard, bewerkt, verwerkt of vernietigd, nadeel voor de gezondheid van de mens kunnen opleveren of schade kunnen toebrengen aan dieren, planten of levensgemeenschappen, hetzij doordat zij zich kunnen ophopen in een voedselketen, hetzij op andere wijze.

Artikel 54

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 53, kan de Koning maatregelen uitvaardigen inzake het gebruik van verpakkingsmiddelen of -materialen en van goederen bestemd voor éénmalig gebruik.

§ 2. De Koning kan bepalen dat, wie goederen op de markt heeft gebracht in bij hetzelfde besluit aangewezen verpakkingen, verplicht is deze verpakkingen tegen nader te bepalen vergoeding terug te nemen.

Artikel 55

Op voordracht van de Minister die de afvalproblemen in zijn bevoegdheid heeft, kan de Koning, voor een bij hetzelfde besluit aangewezen categorie afval bepalen dat zij bij wie die afval is ontstaan, zij die hem hebben ingezameld, en/of de houders van een krachtens dit decreet verleende vergunning voor een inrichting, bestemd voor het verrichten van handelingen ten aanzien van die afval, verplicht zijn hem op een bepaalde wijze te bewerken, te verwerken of te vernietigen, of hem over te dragen aan de door Hem aangewezen houder van een vergunning bedoeld in hoofdstuk 4.

Artikel 56

De Koning kan, op voordracht van de Minister alle maatregelen nemen met het oog op de terugwinning van afvalstoffen en voor het gebruik van teruggewonnen materialen.

Tot de door het eerste lid bedoelde maatregelen kunnen inzonderheid behoren :

- a) een verbod bepaalde goederen of stoffen te vervaardigen of op de markt te brengen;
- b) een verbod bepaalde goederen of stoffen te vervaardigen of op de markt te brengen, indien zij niet aan de door de Koning gestelde eisen voldoen ;
- c) bepalingen inzake de levensduur van sommige producten ;
- d) bepalingen als bedoeld in artikel 55.

De besluiten getroffen ter uitvoering van dit artikel worden voorgedragen door de Minister na advies van de Minister die Economische Zaken tot zijn bevoegdheid heeft. Het advies van deze Minister wordt geacht gunstig te zijn indien het niet wordt ontvangen binnen twee maanden nadat het werd gevraagd.

Indien de besluiten, ter uitvoering van dit artikel, producten tot voorwerp hebben als bedoeld in de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt of in de wet van 2 april 1971 betreffende de voor planten en plantaardige producten schadelijke producten, wordt het advies gevraagd van de Minister die de Landbouw tot zijn bevoegdheid heeft. Het advies van deze Minister wordt geacht gunstig te zijn indien het niet wordt ontvangen binnen twee maanden nadat het werd gevraagd.

Hoofdstuk 11

Allerhande bepalingen

Artikel 57

Al wie bij de uitvoering van dit decreet met enige taak belast is of werd, is terzake tot geheimhouding verplicht.

Artikel 58

De Koning kan m.b. t. elke soort van afval, alle maatregelen nemen vereist voor de uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en akten.

Deze maatregelen kunnen de opheffing en de wijziging van wetsbepalingen inhouden.

Artikel 59

De Koning kan, met het oog op de eenheid in het afvalbeleid en in de afvalverwijdering elk decreet en alle **decreets**-artikelen met betrekking tot de afval opheffen, wijzigen of coördineren. De Koning draagt bij deze maatregelen het vergunningsbeleid zoals het door deze andere wetgevingen is voorzien op aan de afvalmaatschappij, met behoud van de procedures die door of krachtens dit decreet zijn vastgesteld. De Koning laat zich in deze leiden door de belangen van de openbare gezondheid en van het leefmilieu.

Alle bepalingen van andere decreten of **decreetsbepalingen** inzake afvalstoffen die met de bepalingen van dit decreet strijdig zijn, zijn opgeheven.

Hoofdstuk 12

Toezicht

Artikel 60

Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de ambtenaren en beambten die de Koning aanwijst, toezicht op de uitvoering van dit decreet en van haar uitvoeringsbesluiten.

Artikel 61

De in artikel 60 bedoelde ambtenaren en beambten mogen bij de uitoefening van hun opdracht:

1) op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, lokalen of andere plaatsen waar afval aanwezig is ; tot de bewoonde lokalen hebben zij evenwel enkel toegang, wanneer de onderzoeksrechter vooraf toestemming heeft verleend ;

2) tussen 5 en 21 uur, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnentreden in al de lokalen waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat er giftige afval aanwezig is; in de bewoonde lokalen mogen zij echter alleen met de voorafgaande toestemming van de onderzoeksrechter binnentreden ;

3) tussen 21 en 5 uur, met de voorafgaande toestemming van de onderzoeksrechter, binnentreden in de in 2) bedoelde lokalen, voor zover er redenen voorhanden zijn om te geloven dat er inbreuken gepleegd worden op dit decreet of op haar uitvoeringsbesluiten ;

4) elk onderzoek, elke controle en enquête instellen alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de decreet- en **reglements**bepalingen werkelijk worden nageleefd, met name :

a) hetzij alleen, hetzij samen, de houders, de depothouders, fabrikanten, gebruikers, ondernemingshoofden, werkgevers, hun aangestelden of lasthebbers ondervragen over alle feiten waarvan de kennis gediensdig is voor de uitoefening van het toezicht ;

b) zich zonder verplaatsing, alle documenten, stukken of bescheiden die nuttig zijn voor het vervullen van hun opdracht, doen overleggen of opzoeken ; van die documenten kennis en afschrift nemen ofwel er fotografisch of anders afschrift van doen nemen of ze tegen ontvangstbewijs in beslag nemen ;

c) de inventaris opmaken van de afval, zonder kosten de nodige monsters nemen voor het bepalen van de samenstelling van alle afval, in voorkomend geval van de houders van die zaken de nodige verpakkingen eisen voor het vervoer en het bewaren van de monsters. De Koning kan de wijze waarop en de voorwaarden waaronder monsters worden genomen alsmede de organisatie en de werking van de voor de analyse ervan erkende laboratoria bepalen.

Artikel 62

De in artikel 60 bedoelde ambtenaren en beambten hebben het recht:

1) in geval van overtreding de afval, alsmede de vervoermiddelen die voor het plegen van de overtreding werden gebruikt, zelfs indien de houder niet de eigenaar is, te verzegelen of in beslag te nemen;

2) in geval van overtreding processen-verbaal op te maken die bewijskracht hebben tot het tegendeel is bewezen.

Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder worden gebracht binnen een termijn van veertien dagen na de vaststelling van de overtreding.

Artikel 63

De bevoegde procureur des Konings heeft het recht:

1) waarschuwingen te geven;

2) ten behoeve van de overtreder een termijn te bepalen om het hem mogelijk te maken zich in orde te stellen.

Artikel 64

De gouverneur van de provincie en de burgemeester van de gemeente waar de afval wordt aangetroffen en de in artikel 60 bedoelde ambtenaren en beambten kunnen, in de uitoefening van hun ambt, de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

Hoofdstuk 13

Strafbepalingen

Artikel 65

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met een geldboete van 100 fr. tot 100 000 fr., of met één van die straffen alleen :

1) degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan overtreding van de bepalingen van dit decreet, of van de bepalingen van de krachtens dit decreet getroffen besluiten of maatregelen of verleende vergunningen of ontheffingen ;

2) al wie het krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert.

Artikel 66

Bij herhaling binnen drie jaar na een feit dat tot een veroordeling heeft aanleiding gegeven uit hoofde van een overtreding zoals bepaald in artikel 65, 1) en 2), kan de straf op het dubbel van het maximum worden gebracht.

Bovendien kan de rechtbank de tijdelijke of definitieve sluiting van de onderneming bevelen. Deze maatregel laat de rechten van derden, in het bijzonder van de werknemers van de onderneming, onaangetaast.

Artikel 67

De kosten van de krachtens artikel 61, 4), c), verrichte identificatie en analyse zijn ten laste van de veroordeelde.

Artikel 68

De werkgever is burgerlijk aansprakelijk voor de betaling van de boeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld, evenals van de identificatie- en analysekosten die krachtens artikel 61 te hunnen laste werden gelegd. De werkgever is eveneens burgerlijk aansprakelijk voor de betaling van de gerechtskosten.

Artikel 69

Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII, en van artikel 85, zijn van toepassing op de bij dit decreet bepaalde misdrijven.

Artikel 70

De afval en de vervoermiddelen, die gediend hebben om de door dit decreet gesanctioneerde overtredingen te plegen, kunnen verbeurd verklaard worden, zelfs wanneer ze niet aan de overtreder toebehoren.

Hoofdstuk 14

Overgangsbepalingen

Artikel 71

De Minister bepaalt de termijn waarbinnen de afvalmaatschappijen de afvalplannen voor het eerst vaststellen.

Indien de afvalmaatschappijen van oordeel zijn dat op het tijdstip waarop een plan bedoeld in dit decreet voor het eerst wordt vastgesteld, voor een deel van hun gebied nog

niet definitief de wijze van verwijdering der afvalstoffen kan worden aangegeven, kunnen zij, onder opgave van de redenen daarvoor, voor dat gebied meer dan één wijze aangeven onder vermelding van de omstandigheden die de uiteindelijke keuze van één daarvan zullen bepalen.

Artikel 72

De Koning kan, op de voordracht van de Minister en van de Ministers die Ruimtelijke Ordening in hun bevoegdheid hebben, en voor zover dit dringend noodzakelijk is met het oog op de verwezenlijking van een afvalplan, de bevoegde overheid verplichten, binnen een door Hem bepaalde termijn en volgens de door hem bepaalde procedure, een plan te herzien dat op grond van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, is ontworpen of verordenende kracht heeft verkregen.

Deze herziening mag nochtans nooit voor gevolg hebben dat een gebied dat tot nog toe uitsluitend of hoofdzakelijk voor bewoning was bestemd, wordt omgevormd in een industriezone of een zone met openbare bestemming.

Artikel 73

De personen die een activiteit uitoefenen die krachtens dit decreet aan vergunning is onderworpen, moeten uiterlijk binnen één jaar, te rekenen van het van kracht worden van de afvalplannen bedoeld in artikel 2 hiervoor, in het bezit zijn van die vergunning.

De Minister kan deze termijn met hoogstens één jaar verlengen voor de personen die hun aanvraag binnen de eerste periode van één jaar hebben ingediend.

Artikel 74

De gemeentelijke en provinciale verordeningen inzake de openbare veiligheid en gezondheid worden opgeheven door de verordeningen van de afvalmaatschappij, voor zover zij op de verwijdering van de bij dit decreet bedoelde afvalstoffen slaan en zij strijdig zijn met de bepalingen van dit decreet en de besluiten tot uitvoering ervan.

Artikel 75

Het gewest draagt bij in de investeringskosten door een industriële onderneming gemaakt ter voldoening aan de wettelijke en reglementaire eisen inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door afvalstoffen, indien de vergunning voor een reeds gevestigde onderneming afgeleverd krachtens dit decreet, deze onderneming verplicht tot aanvullende investeringen om zich met de voormelde eisen of met de voorwaarden van haar vergunning in regel te stellen.

Deze overgangsmaatregel houdt op gevolgen te hebben uiterlijk vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 76

De bepalingen van dit decreet treden in werking op de data die de Koning bepaalt en ten laatste drie jaar na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.